

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai.

Felolós szerkesztő: Dr. FEHÉR MÁRTON.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — **Helyes** szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket a legutányosabb árban kötünk.

KARÁCSONY.

Szürke napok változatlan egymásutánjában, szinte észrevétlenül száll le ránk karácsony ünnepe.

Nesztelenül, csendesen közeledik, s mire észrevesszük, hogy itt az ünnep, mire kiköknének már egy kissé a mindennapi élet egyhangu kerékvágásából, már folytatjuk újra a hétköznapi megszokott robotmunkáját.

Szomoru országnak az ünnepei is szomoruak. Szomoru a mi ünnepünk is. Reményeink nem teljesedtek, törekvéseink nem valósultak, szolgáságunk rabláncra csak alig hogy egy kevéssé tágult, — a megváltás, a szabadság új szövetségének születése, haj, nagyon messze van még tőlünk.

De a beborult égen is ott ragyog a csillag: a függetlenségnek, Kossuth Lajos hitvallásának csillaga. Hirdeti a megváltást, hirdeti, hogy jönni fog az üdvözítő, s mutatja az üdvösség útját.

Mig azt a csillagot látjuk, addig nem vagyunk elhagyatva, addig nem bolyongunk céltalanul a pusztában. Ha búsán ha sanyarúságok, megpróbáltatások között is, de bizó reménységgel mehetünk az után a csillag után, mint a betlehemi csillag után mentek a napkeleti királyok, mert tudjuk, hogy annak a csillagnak a nyomán fogjuk megtalálni nemzetünk üdvösségét.

Ha ez a csillag lehúlna, ha ez elhalványulna, ha ennek a csillagnak az utjáról leterne a nemzet, akár a gyáva meghódolás, akár a hazát nem ismerő nemzetköziség utvesztőjébe, az lenne a magyar nemzet végleges romlása, soha ki nem pótolható, pusztító szerencsétlensége. Mig azt a csillagot látjuk, mig annak tiszta sugarai vezetnek, addig tombolhat a vihar, suhoghatnak a zsarnok erőszak ostorcsapásai, tudjuk, hogy jó uton megyünk, hogy a szabadság felé haladunk. De jaj nekünk, ha valaha letérünk arról az útról.

El fogjuk érni a megváltást, eljön a mi szegény, szenvedő nemzetünk karácsonya is. Az lesz majd az ünnep, addig nem is lesz igazi ünnep Magyarországon.

Nem is ünnep kell most. Hétköznapiakra, a munka hétköznapijaira van szükségünk. Szegények vagyunk, ez a legnagyobb bajunk, s a szegénységen ünnepnapokkal nem lehet segíteni. Pihenjük át az ünnepet, hogy erőt gyűjtsünk a további hétköznapiakra, aztán vessük le az ünnep ruháját, vegyük fel a munka zubbonyát és dolgozzunk, dolgozzunk szünet nélkül, mig veritékes munkánkkal össze nem kovácsoljuk mindazt a fegyvert, amire szükségünk van szabadságunk kivívásához.

Akkor fog majd felvirradni ránk az igazi nagy ünnepnek, a szabadság karácsonyának boldogító napja!

Buza Barna.

Karácsony napján.

Irta: **dr. Fehér Márton.**

A véges életű ember számítáása szerint 1906 esztendő, a természet óráján azonban csak ugyanannyi másodperc múlott el azóta, hogy megszületett Jézus Krisztus.

Jézus Krisztus, kit a keresztyének istenként imádnak, de a kit a földkerekség egy istent hívő minden népe isten emberként tisztel.

Ember volt, mert földi anyától született, Istenné avatta őt az az égiszikra, melyet a menyei gondviselés oltott szívébe, hogy küzdjön az elnyomott emberiség föltszabadulásáért.

Küzdött azok ellen a farizeusok ellen, kik az isten igéjével ajkukon és a vallás külsőségeit híven betartva embertársaik rovására kamatoztatni akarták és tényleg kamatoztatták is a házbéli hovatartozandóságot.

Küzdött a hatalmat kezelő uralkodó osztály ellen, mely saját önző céljai elérése végett gazdaságilag rabszolgává tette a kormányzása alatt álló népet.

Küzdött a közélet tisztaságáért és lángostorral verte ki a templomcsarnokából az ott tanyázó kufárokat.

Küzdött az egyéni szabadságért, az emberi egyenlőségért. Mert Isten elleni bűnnek tekintette, hogy ember és ember közt faj és vallás szerint különbség tétessék és minden bűn szülőanyjának tekintette a vagyonok főlhalmozódását az egyik oldalon és az ijesztő nyomort a vagyonosok kised csoportjával szemben álló óriási néptömegnél.

Hiveinek száma nőttön-nőtt, követőinek száma napról napra szaporodott, mert szavaiban az igazság, az Isten nyilatkozott meg.

A hatalmát veszélyeztetve látó uralkodó osztály katonaság után kiáltozott, saját önző célját a nép egyetemes érdeke gyanánt tüntette föl; a nép egy jó része — mint azóta igen gyakran, — segítőtársul szegődött saját hóhérai mellé és keszreszre feszített: *az igazság bátor hirdetője.*

De Jézus Krisztusból csak az hait meg, a mi benne földi volt. A mi benne isteni volt, azt a római lictor dárdája nem tudta megölni.

Eszméi, hirdetett elvei hihetetlen gyorsasággal meghódították a világot. Városról-városra, országról-országra terjedt el az új hit: *a szabadság, az egyenlőség hite*

. . . És most 1906. évvel a Megváltó születése után a művelt világ ott áll, mint 1906. esztendővel ennek előtte.

A vallás, a hit magasztos tanai nem a szívből vannak, hanem csak az ajkakon; a külsőségeket megtartjuk, a belső lényeket mellőzzük; a farizeusok száma nagy és a hitbéli hovatartozandóság az egyéni gazdagodás és érvényesülés eszközeivé vált.

A vagyonok most is egy kis

csoport kezében vannak összehalmozva és erre támaszkodva a közhatalom is szabadjára lett.

A nép óriási nagy tömege szegény, vagyontalan, nyomorog, gazdaságilag függő viszonyban van; politikailag némává van téve.

Nemzet nemzettel áll ellenségként szemben. Az országok határain belül a születés, a nyelv, a felekezet, a vagyon nagysága emel választalat polgár és polgár közé.

Egy hatalmas, egy nagyarányú társadalmi harc előtt állunk.

Hacsak vissza nem térünk a Jézus hirdette tanokra. De nem úgy, hogy csak hirdessük azokat, hanem meg is valósítsuk az evangéliumi igazságot, mely szerint az emberek egyenlőnek születtek, minden egyes embert tehát politikailag és gazdaságilag egyaránt, egyéni szabadságuk nem korlátozható, mely kétnek természetes eredménye: az egyének, a népek, a nemzetek testvéries egyetértése leend.

És ekkor diadalmaskodik az Ige: **dicsőség leszen a menyekben, a földön pedig üdvöt hozó békeség.**

ElméLKedés.

Irta: **Csapó Lajos.**

Az idő végtelen tengerében ismét egy határköhöz értünk, egy születési évforduló határjéhez, mi az egész keresztényvilágnak örömet jelent, mert megszületett a Megváltó, hogy szenvedései árán megváltsa az emberiséget, jó utra terelje a tévelygőket, megelégedetté, boldoggá tegye a jókat, az igazakat. . . .

Valjon ez a karácsony, ez az örömnünnep lesz-e igazi örömnünnep, igazi megelégedést, örömet és szeretetet talál és hoz-e a szívекbe; valjon ad-e, hoz-e erőt a további küzdelmekhez; ezekről a kérdésekről óhajtok kedves olvasóim az ünnepi számban elméLKedni kissé.

Előre kell bocsátanom, hogy nem egy elvont elméLKedést óhajtok megírni, minő talán a hangulatához illendőbb is volna, hanem a nap-nap után szemek előtt előfolyó események közül elővenni azokat, melyek elméLKedésem tárgyával szoros kapcsolatban vannak, ha mindjárt a napi élet szürke piacáról kerünek is elő, mert sajnos, oly időköt élünk, hogy ezek behatása alól kivonni magunkat, még ily alkalmakkor is, valósággal küzdelemmel járna!

De hát hogyan! kérdezhetik kedves olvasóim közül sokan, van-e helye, alapja, léte ez elméLKedésnek, vagy az egész nem volna egyéb egy elégedetlen athom pszichikai vibrálásnál? Hát igenis, hacsak a külső-zint tekintjük és nem nézünk a tények, a dolgok belsejébe, akkor themám nemcsak tárgyaltan, de talán komikus is volna, de meglátjuk mindjárt, hogy az-e?

Ha csak a külső-zint nézzük, ha

csak az eseményeket figyeljük, a mint azok keletkezésük sorában elvonnulnak szemek előtt, akkor egyebet alig láthatunk, mint fényt, pompát, csillogást tartkítva a la komák végtelen sorozatával és a szereplők által eldörgött, egymást egekig fölmagasztaló orációkkal! Hiába keresnénk a kontinenzen még egy nációt, de nem! ha a többi nemzetet — mi ugyan nem régen még csak néptörzs voltunk — mind egynek vesszük, mi a parádékban, a dinom-dánomban, a tobzódásban akkor is hatalmas iramban vezeténk. Nem mulik el oly Isten adta nap, hogy akár az ország szívében, akár a provincián nagy, nagyobb és legnagyobb parádézás ne rendeztessék. Megvallom őszintén, ha nemzetünk jövőjére gondoltam, mindig feltem, hogy a világversenben elbukik, de most már nyugodt lehet minden magyar, mert ha minden szakadni talál, még mindig van egy mentvárunk, ez pedig semmi egyéb, mint az idegen nemzetek jó pénzért való beoktatása a születési, temetési, szoborleleplezési, alapkötetelési, zárkövetelési stb. stb. és ki győzné mind elősorolni — parádék és ünnepek rendezésére.

Ha egy idegen ide vetődnek azon céllal, hogy kissé életünket megfigyelje, álméLKodva és irigykedve hagyja itt minket, de egyuttal otthon esküdjőne égre-földre, hogy hozzánk képest pld. az anglus valóságos hitvány köldus. Ha pedig ugyanezen idegen a mi nálunk másképp el sem képzelhető, néhányszor ott is megfordulva, hol a dikció, stb. járják és persze az elmondottakat a szavak nemes értelmében készpénznek véve, nem is gondolva, hogy nálunk a legtöbb dikció nem egyéb, mint a hízelő szervilis hazug-ságok halmozása, ez a szerencsétlen idegen legmagosabb foku irigységében emigyen kiáltana föl: „csodás egy nemzet, melynek legalább 10 ezer élő nagy Kossuth Lajos és 20 ezer élő nagy Deák Ferencze van! Hát t. olvasóim, nem földi e minden egyes állításom a tiszta valót? Bizony sajnos, nagyon is földi. A vagy nem a közmorál züllését mutatja-e, hogy epigonokat, kiknek semmi, de semmi érdemök nincs, ha csak az nem, hogy a fölfelé való hajlongásban valóságos virtuozításra tettek szert és szerencsésen becseréltettek valamely magasabb társadalmi pozícióba; mindjárt körülveszi a hízelő szervilis hada, mely hadsokszor már azt sem átálja, hogy ezeket a csörtetőköt szóban, vagy a mi még százszor rosszabb, írásban, Kossuth Lajoshoz, vagy más halhatatlanunkhoz hasonlítják! Vagy nem tény-e, hogy a befolyás, a pártfogás utáni hajsza, a kilincselés és az „ő isteni protekciónapjainkban valóságos orgiáit üli. Milyen nagyszerű is lehet a nagy

munka után, a minek nem jelentélem momentumuma volt a tiltakozás és az adó nem fizetés, mely utóbbi körülményt most be sok igen tisztelt polgártárs iratja, egy magasabb „órszembe“ keleti kényelemmel helyezkedni el. Mert míg egyrésztől az irigyelt „órszem“ boldog tulajdonosát a nagyság nimbusának fényes sugarai nagygyórák be; másrésztől tizenkétzer éven át a közöstyüges banknóták tő megét nyugtáznai az sem utolsó dolog. Be szép ilyenkor még a kétféjű sas is! Volt is az elmult boldog esztendőben olyan csörtetés, minőt a vén Európa még nem látott, de ne is lásson. Nekem úgy rémlik, hogy a nagy Deák Ferenc — kinek nimbusából be sokan elősködnek még ma is — nem egészen úgy élt, mint a mai nagyok, mintha legalább is ötven perccel (percentes világot élünk) kevesebb parádében és ünnepteltesben vett volna részt, mint a jelenbeni központi és provinciális nagyságok.

Kérdem tehát, lehet-e egy nemzet szabad, vagy és főleg lehet-e boldog, hol ilyenek a közérkölcök? Bizony nem!

Ez volna az érem egyik oldala, vessünk egy pillantást a másikra is.

Ha az idő tengerében csak csekély két-három lusztrumnyira tekintünk hátrafelé, mérhetlen átalakulást láthatunk az egész vonalban. A sok közül tartunk stációt, habár csak néhány pillanatra is a középirtokos osztályban. — Ezelőtt csak 25—30 esztendővel, nemzet életében pillanet az idő, volt egy független, elég jó módú és megelégedett középosztályunk, ma pedig a megmaradt hermondókat leszámítva, elmondhatjuk, hogy „fuit.“ Nagyon jól vissza tudok emlékezni, hogy pld gyermekkoromban szülfőtalumban még vagy tíz középirtokos család lakott, műveltetve az egy, kettő stb. száz hold földesekjét, élve szerényen, de megelégedetten a maga egyszerűségében és ma a tiz családból csupán egy maradt. Így van ez sajnos másutt is. De elúszott a föld is, pedig kié a föld, azé a hazá! A maradékok beszorultak a hivatalokba. Be kár értök! Irhatnék „értünk“ is — Be kár ezért az osztályért. Históriaink fényes lapjai tanuskodnak, hogy ez osztály hosszú évszázadokon keresztül mindig elől járt a hazafiságban és most elől jár a hazafiság mellett a koldulásban, mert megüresedett, tesztem azt a VI-ik aljegyzői állás, tehát hatszázszor kell elmondani, hogy: „kérem alázatosan, kegyeskedjék legbecesebb szavazatával engem nagybecsült pártfogásába venni! Így rebegik eme, egy hidalgőhoz méltó szép szavakat a borhamisitásból megzavagott virilis előtt is. Elcsúszott a föld, nem maradt csak egy bórkabát, sokszor az is imitáció. Az előbbi be

Egy doboz „Ivori“ levélpapír 50 levél 50 boríték 1 k.

Landesmann Miksa és Társa papirkereskedésében

csúnya, a kettő együttvéve be szomoru látvány.

De menjünk tovább. Vessünk egy pillantást a kisbirtokos és a napszámos osztályra. Régi nóta ez is, de mennyire új marad, de mennyire aktuális. A kisbirtokos és a munkás lelkét ma csak egy vágy, egy goalolat tarja ragigában és ez Amerika. Csak Szepes vármegyéből f. évi január 1-től november 30-ig 4000 ember vett vándorbotot kezébe, hogy itt hagyja szép hegyes-völgyes hazáját. Hol vannak a többi vármegyéik kivándorlójai, melyek közül némelyik még Szepes is túlszárnyalta. És hány hasznos, munkás ember vándorolna még ki, ha meg tudná szerezni az ehhez szükséges pénzt. A nemzet millióinak szívében tehát elégedetlenség, keserűség honol és itt hagyja hazáját, otthonát, mindenét... hogy a messze idegenben keressen boldogulást, hogy azt talán viszont sohse lássa. Nagy probléma ez, ijesztően nagy. Ez elfeledtetés keretein túl vezetne a kérdéssel is bővebben foglalkozni, csak annyit bátorkodom megjegyezni, hogy a nagyjúkék, társadalmi életünk vezérei a sok dáruidó és ünneplés helyett inkább a kérdés megoldására törnék eszök, ha csak annyit el tudnának érni, hogy a további közönlés a minimumra redukálódjék és hogy a már kivándorlottak legalább felerészben jöjjenek haza, akkor aztán egy kis variációval Kossuth Lajos szavait alkalmazhatnánk, hogy „a nemzet leborul nagyságuk előtt» mert sok-sok ezer hasznos, munkás polgárt visszadadt a szegény hazának.

Meg kell még röviden jegyez-nem, hogy e bajt oroszolni leg- alább részben, csak úgy lehet, ha gyárakat létesítünk. Ezek nélkül a munkáskérdés megoldva nem lesz, a gazdasági és ipari föllen- dúlés helyett feltétlenül bekövet- kezik ezek csődje, a bukás, sőt gyárak nélkül még a tulipiros tulipán sem sokkal többet ér egy hajótifánál.

Hogy vármegyéknél maradjak, miért nem veszik e dolgot párt- fogásukba arisztokratáink, tehát gr. Mailáth József, gr. Andrásyak, gr. Hadik, br. Sennyeyek stb., kiknél a vagyon, befolyás stb. összpontosulnak. Miért nem al- pítanak, tesz az, egy hatalmas posztógyárakat, vagy esetleg más iparvállalatot? Természetesen nem úgy értem, hogy kizárólag mag- násaink cselekedjék ezt meg, ha- nem ők adják meg az impulzust, ők vezessenek, belevonva aztán a társadalom többi e célra alkalmas rétegét is. Mikor lesznek mágná- saink nemcsak politikuskok és mez- őgazdák, hanem gyárosok is, mint pld. az angol, francia, német, belga arisztokraták, merr hiszen nagyon jól tudják, hogy csak az a nemzet lehet gazdag, hol ha-

almas iparvállalatok léteznek, sőt a mezőgazdaság is csak ott lejt- lelt, hol egyuttal iparvállalatok virágoznak.

Nem hagyhatom szó nélkül iparosaink helyzetét sem. Még nem is oly régen volt egy jómódu és megelégedett kisiparos osztályunk, ez osztály ma, kevés kivétellel, nem tud megélni, de halmozza az adósságot, amíg van mire. Nem nézem én feketeszemüvegen a helyzetet, hanem mindennapi praxi- somból állítom, hogy kisiparosaink napról-napra szegényebbek lesz- nek. Ha nem kapnak segítséget, de gyorsan, akkor bizony miha- nar elbuknak, tönkremennek.

Mit szólják még a nap-nap mel- lett fokozódó drágaságról, mely nemcsak a szegényebb, de a jobb- módu halandóknak megélhetését is már-már lehetetlenné teszi. — Nem látok sehohelyt egy nagyobb aktiót, egy áramlatot, mi által az élet terhein könnyítenének, de lát- ok e helyett e téren is folytonos kéregetést a kormánytól, hogy maholnap már szabad hazánk, szabad polgárai csak diktóknak legyenek; látok óriási eladósodást, szegényedést; hallok folytonos panaszt és siránkozást, de akciót, tettek nem látok sehohelyt, vagy mégis látok, ha a diszmagyart kell kiváltani, felülteni és ahhoz paripát kölcsön kéni...

Aki állítja, hogy nálunk a hely- zet rőzsás volna és ide számítom a politikait is, az ámítja önön- magát, de ámítja embertársait is, lehet sok esetben azért, mert a »nyeregen ül» és mivel e hely- zet sok nagytoró és erővel is érvényesülni óhajtó akarnoknál okvetlen kívánatos, ehhez pedig a mindent jól szinben való látás na- gyon szükséges, innen fakad aztán a semminek, sokszor a rossznak is jó szinben való föltüntetése.

De végzem soraimat. Végzem azzal, hogy ne ilyen sivár kara- csony virradjon a magyarra, ha- nem olyan, hogy igazi megelé- gedést, boldogságot találjon a szí- vekben; ne csak az ártatlan kisé- deknek legyen a karácsony örömnep, de nekünk is nagyok- nak!

Buza Barna beszéde.

IV.

Méltóztassék megengedni, hogy csak egy-két részére annak a nagy- értékű gazdasági fejtegetésnek és programmnak, melyet a kereske- demügyi miniszter u. kifojtott, rövi- den reflektáljak. (Halljuk! Halljuk!) Jól esik látni, hogy ebben a mindent- tésre kiterjedő gazdasági tevékeny- ségben, melynek programját az imént halottuk, a magyar ipar, a magyar gazdaság számára piacoké- na a felkeresése és megteremtése szintén jelentékeny helyet foglal el. De mikor a magyar gazdasági élet számára kereskedelem fejlesztéséről, külkereskedelmi piacok teremtésé- ről szólunk, méltóztassék megengedni, hogy felhívjam a t. ház figyelmét egy olyan gazdasági piacra, a ma-

gyari ipari termelésnek egy olyan piacra, a mely még egyáltalában nem a miénk, a melyet még nem szerzetünk eddig meg, de a melyet legkönyebben szerzetnünk meg és ha megszerzetjük, azután egészen a miénk marad és messze időre bi- ztosíthatjuk azon a magyar ipar ter- mékeinek biztos és zavartalan el- helyezését. Ez a piac Magyarország, a magyar piac. (Igaz! Ugy van!) Ez nem retorikai figura, ez nem frázis, nem tréfa, ez szomoru való- ság, hogy a magyar ipar számára nekünk még először a magyar pia- cot, a magyar területet kell meg- hódítanunk (Helyeslés.)

Ezt a magyar piacot most még egészen az osztrák ipar tartja meg- zállva, nemcsak oly értelemben, hogy azokat az iparicikkeket, melye- ket mi termelni és előállítani nem vagyunk képesek, Ausztria hozza be Magyarországra, de abban az érte- lemben is, hogy mi azokat az ipar- icikkeket is, a melyek már itt Ma- gyarországon előállíthatók és a melyeket a magyar ipar s ni fogyaszt- sunkra már elegendő mértékben produkál, még azokat is a magyar ipar nem képes Magyarországon ér- tékesíteni, nem képes Magyarorszá- gon elhelyezni, mert az osztrák ipar nem engedi meg, hogy azok az iparicikke Magyarországon találja- nka piacot. A magyar ipar kénytel- en gyártmányaival külföldre menni, kénytelen gyártmányait idegen or- szágekban elhelyezni, csak azért, hogy Magyarországon az osztrák ipar biztos piacra találhasson to- vábbra is. (Ugy van!)

Hogy ez csakugyan így van, hogy a magyar iparnak az osztrák ipar inádóit elől csakugyan külföldre kell menekülnie, annak igazolására méltóztassék megengedni, hogy egy pár jellemző példát hozzak fel, (Halljuk! Halljuk!)

Kapa-, ásó-lapátárukból Ausztria behoz Magyarországra 8000 méter- mázsát; Magyarország is szón ki- vitele van ezekből az árukból; de mig mi az osztrák ástót, kapát és lapátot használjuk — talán annak bizonyosságát, hogy az ásó-kapa sem fog mi- kettől elválasztani (Derült- ség) — addig a magyar ipar által előállított ástókat, kapákat és lapá- tokat a magyar ipar kénytelen ki- vinni Romániába, a hova magában ötezer métermázsát szállít, kénytelen kivinni Bulgáriába, a hova ezer métermázsát helyez el.

Igy vagyunk a hidalkatrézsekkel, az épületeszerkezetekkel is, a mely- czikkekben behozatalunk volt Ausz- triából 7000 métermázsá, kivitelünk Romániába 10.000 métermázsá, Bul- gáriába 3000 métermázsá. Igy va- gyunk a vaskályhákkal, a melyek- ből Ausztria 22.000 métermázsát hoz- zott be az országba. Mi pedig a magunk gyártmányait kivisszük: Romániába 8008 métermázsát, Szer- biába 4000 métermázsát, Bulgáriába 5000 métermázsát. Zománcozott plé- árut Ausztria 29.000 métermázsát hoz be Magyarországra. Magyaror- szágon pedig a maga zománcozott pléhgyártmányait kiviszi: Oroszor- szágra 2000 métermázsát, Bulgáriába 1000, Türökországba 2000 és Indiába 1000 métermázsát.

Erdekes a drőtszeg behozatala is, a melyből Ausztriából 104.000 mé- mázsát hoz be Magyarországra, míg Magyarországon a külföldre exportál drőtszeget: Szerbiába 6000, Güögör- szagra 12.000 Indiába 7000, Hong- kongba 2000, Egyiptomba 3000 és a Philippini szigetekre 1000 méter- mázsát.

(Folytatjuk.)

Itt a terror.

A polgármester ellenes cikkeink körül.

A tanácsai határozat.

A „Zemplén» szerdai száma egy tanácsai határozatot közöl, melyben a városi tanács szokatlan fürgeség- gel siet tisztára mosni a polgár- mestert, az urak burgoságát bírjuk, mindig praktikus dolog térdet hajtani a földelt nap előtt. A tanácsai hatá- rozatot tehát sok szóra nem is érde- mesítjük. Füresának találjuk aso- ban, hogy ennek a mosdató hatá- rozatnak tervével Heli Jenő gazda- sági tanácsos állt elő és az ő bizalomból áradozó határozat, Füres- nak találjuk a dolgot, mert előgre semmi köze a gazdasági tanácsos resztorjának a bizalomgyártásnak. De mert sokra ugysem értékelte- ő az a „Zemplén“-ben közreadott tanácsai stílusgyakorlat, beérjük annak konstataálásával, hogy csak föltét- len fúresának és egyben nevelésének találjuk ezt az egész hivatalos hada- kozást. Pont.

Egy nyilatkozat.

A városban szállóg, hirkkel kapcsolatosan, lapunk szerkesztője a következő nyilatkozatot adja köze:

Folyó hó 19-én este, a szin- házi éteremben dr. Nagy Béla, dr. Adriányi Béla, Székely László s dr. Füzesrély Zoltán meg- sértettek. Tették ezt a polgár- mester ténykedéseivel foglal- kozó, e hasábokon közreadott közleményekből folyólag, me- lyekért, mint e lap szerkesztője, vállaltam a felelősséget s tették akkor, midőn hölgytársaságban lévően az ember, ilymódon mint- egy megkötött kezekkel, lehe- tetlen, hogy nyomban mego- rholassa az inceltust Amcnyii- ben az egész dolognak a ne- vezett urak részéről csak pro- vokatív színezete volt s így semmi más célja nem lehetett, mint a megfélemlítés, a dolgot bírői utra tereltem s ott szer- zek magamnak majd elégtételt. Ugyancsak a polgármesterellen- es cikkek kapcsán, kell itt ki- jelentenem, hogy a terrornak szeme közé nézek, Bizom a magyar bíróság pártatlan igaz- ságszeretetében, de egyben ta- lálók módot majd arra is, hogy lehetetlenné tegyem azt, ki esetleg ököllel kívánja a szót torkomra forrasztani.

Robos Hugó.

Lovagias uton.

A lapunk multi számában „Terror» cimnel megjelent közleményért dr. Adriányi Béla s dr. Füzesrély Zoltán Lakatos Béla honvédszázados a Szép György honvéddhadnagy urak után lovagias elégtételt kértek szerkesz- tónkől, Robos Hugótól. Szerkesztők az elégtételadást, mert a szóban forgó közlemény szövegében senkit sem sértett megtagadta, megtagadta annál is inkább, mert — est a Lakatos Béla és Szép György urakhoz intézett „evelből vesszük át:

... sem most, sem máskor, minden sértőszándék nélkül és az igazsá- hoz hiven közreadott nyilatkozat- ért úgynevezett lovagias elégtételt nem adok, aki azt hiszi, hogy a

Jtt az alkalom,

2 fríg. Gallérok 12 krtól feljebb. bór keztyű 88 krtól. Széles lapogvé 45 krtól. Rüdikölők 38 krtól. Tajték és borostyán áruk. — Nickel és bronz tükrök, — lró és dohányzó készletek, Fénykép keretek, érdekes társasjátékok, bőr- és alvó babák. Ujdonság férfi mellényekben. Pécsi bőrkezték. Magyar gyártmányú gallérok.

hogy karácsonyi és újvi gándekálnkat bámaltos oicso arban beszarozhessük

Férfi ingek 75 krtól 2.50 ig. Női ingek 38 krtól 8 fríg. Batiszt és vászon zsebkendők 1.20 krtól 6 fríg. Glaoc, tájkép és borostyán áruk. — Nickel és bronz tükrök, — lró és dohányzó készletek, Fénykép keretek, érdekes társasjátékok, bőr- és alvó babák. Ujdonság férfi mellényekben. Pécsi bőrkezték. Magyar gyártmányú gallérok.

Szigoruan szabott árak!! E hó végéig összes cikkekből 10% árengedmény.

Tessék kirakatainkat megfigyelni. Minden vasárnap kiállítás.

ALMÁSI MENYHÉRT és TÁRSA s.-a.-ujhelyi cégénél,

szekerestésben megjelenő lap valótánságot vagy rágalmakat ir felőle, annak alkalmat adok majd, hogy a bíróság előtt vegyen elégtelést magának, ahol nem az fog elődlni, hogy ki az erősebb s ki tud jobban verekedni, hanem az, hogy kinek van igazsága.

Meczner Béla beszéde.

I.

Meczner Béla a királyhelmezei kerület orsz. képviselője a parlamentben magyarán beszédtet mondott, melyet teljes szövegében itt adunk:

Meczner Béla: T. képviselőház! (Halljuk! Halljuk!) Mielőtt magára a kötségtetésre áttérnék, legyen szabad régi szokás szerint, legelőször az előttem felszólt Goldis László t. képviselő társammal néhány megjegyzésre reflektálnom. (Halljuk! Halljuk!) Nagyon sajnálom, hogy a nemzetiségi képviselők közül senki sincs jelen; mert valóban óhajtottam volna, hogy szavaimat halgassák meg.

A képviselő ur tegnap statisztikai adatokat hozott fel, melynek értelmében a lélekszám aránya szerint bizonyítottam, hogy a görög-keleti egyház az állam részéről mennyivel kevesebb segítséget kap, mint a két protestáns vallásfelekezet és az unitáriusok.

A t. képviselő ur beszédének egy része, az, amikor jelezte a képviselő ur, hogy ő tanár és a közoktatás s a nevelésügy terén teljesen otthonos, igen helyes volt. A magam részéről is is köszönetesen elismerem, hogy a képviselő ur egyes dolgokban, melyek a közoktatást, a nevelést érintették, nem csekély szakértelemmel szolgált. (Igazi! Ugy van! a baloldalon.)

Akkor azonban, midőn ezeket az összehasonlításokat tettem, mikor egyházat a protestáns vallás felekezetekkel szembe állította, meglehetősen megengedni, nem szerencsésen járt el a képviselőtársam. Nem járt el szerencsésen először is azon okból, mert ugyanakkor, a midőn bizonyította, hogy lélekszám szerint egyházának hívei mennyivel kevesebbet kaptak, elhallgatótt két fontos és nevezetes dolgot, a melyekre vonatkozólag, ha t. képviselőtársam itt volna, megkérdézném véleményét. (Halljuk! Halljuk!)

T. képviselőtársaim ugyanis egyáltalában nem említették azt, hogy a görög-keleti egyház nagy és milliókat érő vagyonnal bír, szomben a szegény protestáns vallásfelekezetekkel (Igazi! Ugy van! a baloldalon.) Többébb nem említették fel, hogy a lelkesíti kol. grúva tekintetében, a melyet az állam segélyképen nyújt, miocoda mérték, miocoda arány van a görög-keleti egyház és a protestáns vallásfelekezetek segélyezésé között. (Ugy van! balfelől.)

Goldis László t. képviselőtársam bizonyára azért nem említette fel a kérdéseket, mert ő is igen jól tudja, hogy nekik igen nagy vagyonuk s sok alapítványi birtokuk van, míg a protestánsoknak a mi kevés vagyonuk van, azt is csak egyes hitbuzgó protestáns emberek ajándékozták. (Goldis László a terembe lép.)

Nagyon örülök, hogy itt van t. képviselőtársam és ezért megismétlem: szerettem volna, hogy ha t. képviselőtársam beszédében azt a két kérdést is felvetette volna, hogy mennyi vagyon van a görög-keleti egyháznak, szomben a szegény protestáns egyház vagyonával és hogy a lelkesíti kol. grúva tekintetében, a melyet az állam segélyképen ad, minő az arány a görög-keleti és a protestáns egyházak között? (Mozgás.)

A t. képviselő ur bizonyára azért nem vetette fel a kérdéseket, mert tudja, hogy míg önkör görög-keletiek igen nagy vagyonokkal, alapítványokkal, milliókra menő birtokokkal

rendelkeznek, addig nekünk szegény protestánsoknak egyáltalában semmi vagyonunk nincs. (Igazi! Ugy van!) s ami kevéssel bírunk, azt is egyes áldozatok és hitű protestáns fiainknak és híveinknek köszönhetjük. (Igazi! Ugy van!)

A másik kérdés, hogy a kongruálból minő arányban részesül a görög-keleti és minő arányban a két protestáns vallásfelekezet szintén igen tiszta kérdés. Ezt azért nem vetette fel képviselőtársam, mert az orosz-lánszánt a kongruálból is önkör vágta túlszebe.

Ha azonban már így statisztikai adatokon alapuló kérdést vetett fel t. képviselőtársam, én is bátor leszek egy kérdést felvetni. (Halljuk! Halljuk!) Mert kértem t. képviselő ur, hogy a magyar haza védelmére, a magyar szabadság megőrzésére ugyan hogyan áldoztak fel a görög-keletiek közül véruket és életüket? (Mozgás.) T. képviselőtársam talán meg fogja engedni, hogy ezek bizony csekély helyen fordulnak el, ellenkezőleg visszamene a 48 diki szomorú múltra, azoknak száma, a kik fegyverüket a magyar haza ellen fordították, fájdalom sokra megy. (Igazi! Ugy van!) Még csak egyet mondom. (Halljuk! Halljuk!) T. képviselőtársam kijelentette, hogy tanár, professzor s így bizonyára olvasta és ismerte a történelem lapjait. Ezekből meggyőződhet arról, hogy a protestáns vallásfelekezet hívei mindig hű és buzgó hazafiai voltak a magyar hazának s akkor, a mikor a függetlenség, a magyar szent szabadság színterben forgott s a háromszint nemzetit zászó kitűzetett, a protestáns vallásfelekezetek az elsőkközött voltak, a kik a magyar szent szabadság zászlaja alá csoportosultak.

Buzáth Ferenc: A tizenhárom vértanu közül tizenkettő katolikus volt.

Meczner Béla: Legyenek megjegyzendő, hogy én a katolikus vallásfelekezetnek elismerem érdemét, és hogy nem önműnek szóltam, mert ismétlem, én is tudom, hogy önkör, vagyis a katolikus vallás hívei, ép úgy mint mi protestánsok, mindig hű és lelkes hazafiak voltak. (Helyeslés.)

(Folyt. köv.)

Tájékozásul.

Az adóbehajtások felülvizsgálatára a pénzügyminiszter ur kéresemre leküldötte Mayer pénzügyi tanácsost, aki megvizsgálta az ügyet s megtette a szükséges intézkedéseket. Az árveréseket december 17-étől kezdve beszüntette a pénzügyminiszter, s csak január 15-én kezdik újra a behajtásokat. Akkor is kérésére mindenki, akinél a kincstár követelése nincs veszélyeztetve, halasztást fog kapni. Akinnek több évi hátráléka van, az azt egy év alatt havi részletekben fizetheti be.

Kérek azért a magam részéről is minden adózót, hogy igyekezzenek ezeket a kedvezményeket felhasználni, adóhátralékát a jövő évben lassacskán rendezni, úgy, hogy a mostanihoz hasonló zavart helyzetbe ne jusson többé. A halasztásokat bátran kérheti mindenki a pénzügyigazgató úrtól, aki méltányosan fog eljárni. Ha pedig mégis panaszja, sérelme volna valakinek, kérem, forduljon bizalommal hozzám, s én mindent el fogok követni, hogy az adóhátralékát mindenki nagyobb megterhelés nélkül, részletekben egyenlíthesse ki.

Buza Barna.

SZÍNHÁZ.

* **Reprizek.** Szerdán este a „Mulató istenek” reprize volt soron. A darabot már a tavalyi szombaton ismertük; a szövege ötlet és szellem-szegény, a melodiában azonban kedves, fülbemászó dallamok esendülnek meg. A darabban résztvevők közül Kállay Jolán, Reviczky Rózi, Radó Sándor s Deák Gyula produkták említésre méltóak. — Tegnap este a tarsulat titkárának jutalomjátéka képen a „Nebántsvirág” került színpadra. A szépségeiben valósgárg klasszikus tükélyű régi operettek egyik legbucsebbesebbé a Nebántsvirág, az évek hosszú során sem fakult meg. A címszerepet Kállay Jolán játszta, minden kedvességét, báját, ellenállhatatlanul vonzó trükkökkel tarkított minden virtuóz színjáték készségeit belevette alakításába. Ünnepeite is egész este a szépszáma közönség. A jutalomjáték való tekintettel, az apróbb szerepek is a tarsulat vezető tagjainak kezeibe voltak letelve, így Corinnát Reviczky Rózi graciosusan, clevenséggel, temperamentummal teljesen játszta, az igazgatóból Deák Gyula, Celesztinból Nagy Jenő, a rendezőből meg Radó Sándor csinált józól alakot. Altalában valamennyi szerepöt becsüleles odaadással azon volt, hogy sikere legyen az este, jóllehet a szerepműködés minden vonalon kísértett. Meg kell még említenünk, hogy a 2 felvonásbeli cabaret nagyon sikerült.

* **Koldusgróf.** Ennek a kedves operettkor második előadása sem vonzott nagyob közönséget. Jessie szerepét ezúttal Kállay Jolán játszta kedvetlenül. Egyebekben a darab bemutatója alkaimából írott sorainak keljeme újból lenyomatni.

* **Vig özvegy címszerepét holnap Kállay Jolán játszta.**

HIREK.

— **Lapunk legközelebbi száma a karácsonyi ünnepek miatt csak szombaton. f. hó 29-én jelenik meg.**

— **Bíróság áthelyezésé.** A királyi Matyas-országgyűlés Mór nagymihály járásbírójának a temesi járásbíróházzal ellátott minőségében saját körélnre leendő áthelyezését megengedte.

— **Halálözös.** Dr. Kiss Sándorné sz. Both Emma f. hó 19-én, d. e. 5 órakor, életének 27, boldog házasságának 10 ik évében, hosszas szenvedés után Sárospatakon elhunyt.

— **Választás a városnál.** Folyó hó 24-én lesz megtartva a városnál a végrehajtó állásokra hirdetőt választás. Az 1. végrehajtó állásra pályázók közül Schyarcz Márkus, a 2. végrehajtó állásra pályázók közül Széchenyi Lajos állnak hosszabb ideje a város szolgálatában s így megválasztásuk mintegy elöleptés számba menne.

— **Ügyvédi kamarák köréből.** A kaszai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Farkas Vilmos tályai lakos ügyvédét elhalálozása folytán a kamara ügyvédi listájából törölte. Irodája részére gondnok kirendelésének szüksége fenn nem forgott.

— **Mükedvelők egyesülete.** Ez utánzása akarna lenni, a budapesti artiztokra mikévedzők körének, mely Csáky gróf minisztergónék idejében keletkezett feleséges elnöksége alatt s többi között lehetővé tette a magnósok lapjának vállapapiron való megjelenését is. Semmi kifogásunk ellen! Minden társadalmi osztály tömörüljön a jónak gyakorlatában, szépnék terjesztésében. Más kérdés gyakorlatilag lesz-e kihatása eléggé vegyes társadalmunk nyilvánására és eléggé pangó társadalmunk élenkítésére. Ha nem lesz — kár volt léteülnie; ha meg zárt körül

társaság, lesz akkor semmi köze ahhoz a nyilvánoságnak. Angliában te. mérdék klub, jótékony és különböző dolgokat és intézményeket pártoló társaság él és áldásosan működik, de usupán tagjainak anyagi megterhelhetőségével és érdekebevónásával a nyilvánosság teljes kizárásával. Azért még sem silyed a zsurok niveaujára. Hát legyenek nekünk is mikévedzőik. Eljének!

— **Az adóbehajtások.** A „Sátoraljaujhelyi Friss Ujság”-ban olvasom most, hogy anázgoltam, mikor miniszteri megbízott kiküldéséről írtam, mert nem jött megbízott, s nem függesztették fel az adóbehajtást. Rövidesen csak a tények előadásával válaszolok erre: A pénzügyminiszter Murgittay osztálytanácsost küldte ki Ujhelybe. Ő azonban torokgyuladást kapott. Pár napig vártak, hogy feigyógyul s jöhöt, de miután ez nem következett be, kedden, dec. 18-án Mayer pénzügyi tanácsos jött le Ujhelybe. Azonban már 16-án távirattal beszüntette a pénzügyminiszter az árveréseket s 17-e óta nem is tartottak meg egy árverést sem. Mayer tanácsos 20-án utazott el, miután megvizsgálta az ügyeket s megtette a szükséges intézkedéseket.

— **Abban sincs igazsága a Friss Ujságnak, hogy én az adó nem fizetésére igazgatót most a polgárságot. Ellenkezőleg mindenkit arra intek, hogy igyekezzen hátrálékát minél előbb lefizetni.** Csak az ellen szóltam fel, s azt tartomom igazságtalan-nak, hogy 4-5 évi adót, amelynek a behajtását eddig teljesen elhanyagolták, most 2 hónap alatt hajtassák be. Ez most megszint, mert egyszerű kérésre mindenkinek módjában van egy év alatt, 1907. végéig részletekben fizetni be a hátrálékát. Ez azt hiszem, nagyon könnyíteni fogja a terhek rendezését — en csak ezt kértem a miniszter-től s ő azt is megígérte, hogy különös méltánylást érdemű esetekben még 1907-en tud is ad halasztást. — Tehát nem anázgoltam, amit értékesítésben jeleztem, az mind megtörtént. — Sátoralaujhely, 1906. dec 21.

Buza Barna.

— **Az utcák megintőzése.** A rendőrkapitány a hűturaljonosokat annak iléjen megintette, hogy házaik előtt a járdát tisztítsák és hamuval vagy porral hintsék be. Miután ezen inté. eredménytelen maradt, most már megindította a kihágási eljárást mindazok ellen, kik a felhívásnak eleget nem tettek.

— **Ingeny könyv.** Aki életterejének felvirágzásában örömet lel, olvassa el a most megjelent „Modern villamosági gyögmódról” szűzó értekezést. — Ebben el van mondva hogy mi okozza az orék gyöngülését és egyéb bajokat, de az is hogy miképp lehet a teljes orék visszazserozni villamos útján. Ezen érdekes könyvet lapunkra való hivatkozás mellett ingyen és kénmentve küldi zárt borítékban az „Elektro Vitalizer orvosi rendelő intézet Budapest, Károly körút 2, felelelet 50 szám. A villamos gyógyítás, mint ismeretes, a legközvetlenebben az Elektro Vitalizer készülékekkel eszközölhető. Ezen készülék egyenletes villamoságot ad, mely új életet nyújt a szervezetenek és megszünteti a fájdalmakat.

— **A „Kazinczy Kör“** nemcsak közgyűlést tart f. hó 26-án d. u. 2 órakor, de egyáltalán megtörve a hosszú hallgatást 27-én 6 órakor igen érdekesnek ígérkező estélyt is rendez, melyen közreműködnek: Fried Etelka, Malonyay Desz, dr. Buza Barna, Grósz Ernő hazánkfia, ki a königsbergi királyi zeneakadémian tanár s zongora-művész, s Mattyasovszky Kálmán szavalattal. Reméljük, hogy szűk lesz a vármegyeház terme a közönség befogadására, melynek ily ritka élvezetes est kínálkozik.

Vasárnapi munkaszünet. A kereskedelmi miniszter f. hó 23. és 30-ára eső két vasárnapra az ipari és kereskedelmi árusítást, illetve adás vételt, déli 12 óráig engedélyezte. — E napokra a vasárnapi munkaszünetet a postán is felfüggesztette a kereskedelemügyi miniszter.

— **Magyarország jövője.** Visszapillantás 1977-ből. Ez a címe annak a szárnyaló fantáziával, alapos tudással megírt tanulmánynak, a mely egy utópia formájában vet világát Magyarországnak létének legfőbb kérdéseire. A Budapesti Napló illustrált díszes album-naptára a hová Európa szellemi életének vezetői — így Anatole France, Jean Jaurés, Mil leránd, Vandervele, Max Harden — írták szeszációs cikkeket. A Budapesti Napló album-naptártár megkapja minden előfizető; a Budapesti Napló azonkívül huszötve századlag tartalmaz almanachot ajándékoz előfizetőinek. A Budapesti Napló, a mely most az radaklis ellenzéki újság, a legolvasottabb is a teljes tartalom adó lapok között. Előfizetési ára negydedéve csak 5 korona, egy hónapra 1 korona 80 fillér. (Kiadóhivatal Eötvös-utca 34.)

— **Elveszett** a vasuti állomáson pénteken reggel egy régi kéziratka melyben használt két Zubony egy manóméter és hivatalos iratok voltak, megtalálójára sziveskedjék jutalom ellenében Sinai J. iparfelügyelőnek átadni.

— **A letartoztatott iparossgéd.** A kassai kir. törvényszék *Miscenik József* kassai illetőségű mázoló ségedét egy erkölcselen merénylet elkövetése miatt köröztette. A körözés alapján a rendőrkapitány a ma délelőtt folomán letartoztatotta a körözött mázoló ségedet a kit személyazonosságának megállapítása és rövid kihatalása után át kísértette a helybeli kir. ügyészséghez.

— **Magyarország legolvasottabb újsága,** a Pesti Hirlap, ez idén is beküldötte jövő évre szóló programját. Megemlítjük belőle, hogy a lap jeles irogárdája, új erköeli szaporoda, fog a tárcarovat és a regény-csarnok változatosságáról gondoskodni. Az új évben Gárdonyi Géza új regényével köszönt be s a regénycsarnok a legérdekesebb külföldi regények mellett több hazai szerző művét is bemutatja. A lap politikai irányva változatlanul radikális szabadelvű demokratikus alapon minden irányban független. A Pesti Hirlap Naptára az 1907-ik évre — a lap karácsonyi aladéka az előfizetőnek — már megjelent, díszes kemény táblára kötve s valóban érdekes és hasznos tartalommal. Aki egyszerre negydedéve fizet elő, ha csak most lép is az előfizetők közé, megkapja ingyen és bérmentes küldéssel a tartalmas almanachot. A lap ára negydedéve 7 korona; egy hónapra 2 kor 40 fillér. A Divat Salon című díszes kiállítású s igen praktikus szerkesztett divat-

lappal együtt negydedéve 9 korona. A kiadóhivatal címe, hova az előfizetési összegeket legelőször kerül post utalványok küldeni, a következő címel: Pesti Hirlap kiadóhivatala, Budapest. V. Váci-körút 78.

— **Modern orvosi tudomány** alapján már már nálunk is úgy a gyenge gyermekeknek, mint a sovány felnőtteknek a kirneves *Egger Emulsiót* rendelik az orvos urak. E kítünnő szer kapható minden gyógyszerárban. Mintáitveget 30 filléért küld a Nádorgyógytár, Budapest, Váci körút 17.

— **Karácsonyi occasió!** *Barna Dessz* özög szives értésére adja a m. t. vásárló közönségnek hogy tulhalmozott raktár miatt ruhakelmék, selymek, battiszok, barchet és kartonok, valamint kész fehérműmek melyben leszállított árakban kerülnek előadásra. Vidékre minták költségmentesen küldetnek.

— **Nem mindenkinek,** aki szereteteinek a karácsonyi ünnepekre örömet óhajt szerezni, áll módjában e célra sok pénzt áldozni, azért keressük fel a m. a s s i M e n y h e r t és Társa cég diszmit-és divatárú üzletét, hol kevés pénzért sokat vásárolhatunk. — Felhívjuk a közönség figyelmét a özög mai számunkban megjelent hirdetésére.

— **Dunky fiverek** es, es kir. udv fényképezés műterme Sátoraljayhely Főtér 9.

— **Végeladás.** *Roth Vilmos* helybeli előnyösen ismert fehérmű-, posztó és divatáru kereskedő Wekerle-téren levő üzletét felosztatja és raktáron levő áruit minden elfogadható áron végkiárusítja. Érdekében áll tehát a helybeli és vidéki közönségnek, hogy a kinalkozó alkalmat felhasználva szükségletét e közismert cégnél szerezze be.

— **A természet** mindig a legnagyobb gyógyművész, eszközei és utjai csodálatosak. Így például a szakamajolaj is oly gyógyerőt tartalmaz, minőket emberi lény előállítani nem képes. A legjobb izü is legkönnyebben emészthető csakamájolajat nyújtja a „Skott-féle Emulsió”, mely most minden gyógyszerárban kapható.

Zsebkendő.

— **Karácsony esti humoresz.** —

A „Kopasz Kappan“-hoz czimzett vendégülönök ugynevezett küllön szobájában, a hol a pletyka haramiák- és kártya banditáktól nyugodt lehet az ember, estenkint találkoztam vele. Dclczeg, szédítően csinos bujuszó főhadnogy vala a partnerem, a kisivárogi társadalomnak kedvelt tagja, a mamák szemfénye, a polgáriszkolai fruskák és czvikkeres hetike „praepák” (tanítójelölt) idealja. Ha este a korzón végigsörögtetett kardjával, valamennyi hiszterikus menyecskeknek, serdülő lányok összefutott a csókos nyála ugynevezett „eper” szájacskájában s a s a szerkeszteteket és élelmezési tiszteket ette a mérég, miért éppen O a favorit, az ünnepeit, miért hívják Ot mindenfelől és buldogok, ha csak percnyire is rajtuk felejtí szép szemét. A helybeli lapok majdnem mindegyik

szerdai száma verses keserveket és bánatos lírai ömlengéseket hozott parfümös és krémmel bekenőtűs kezetköt s a szerkesztőknek trus-töt kellett csinálni, hogy szerelmes és bánatos költeményeket nem közölnek többé. Ha a bájos olvasók valamelyikének — így szolt a szerk. üzenet — zártkörű bánat támogat, nem muszáj azzal mindjárt a szerkesztőségbe szaladni s fellármázni vele a békés emésztéshez és csöndes iddögá-láshoz szokott kis városkat.

Hogy éppen velem ilt le sakkozni, arra nem adtam okot sem privát, sem nyilvános életemben. Végére az ember akárával leül sakkozni, még brudert is iszik vele, ha megszorítják, anélkül, hogy abból valami következne. Leült. Punktum. Miért? tudja ő, nem kérdelem én. Hol ő nyert, hol meg én vesztettem — ami Neki látható gyönyörűséget szerzett, mert így szörnyen butának látzottam előtte, Ő meg a parketten szerzett társadalmi diadalainak számát még sakkablán nyert győzelmével is szaporíthatta.

Azután ritka dolog, ha az ember a játék után össze nem vész a partnerével. A tarokkisták, megyei, szent- és árvaszéki, meg kaláberlűnkök minden játék után rendezen oly patálait csaptak a „Kopasz Kappan“-ban, hogy a soros kellnernek kellett őket lecsillapítani a és széjelválasztania. De én csöndes megadással, irigykedés nélkül ismertem el a főhadnogy ur sakkjátászó fölynyt és búmultam finom és szövevényes kombinációit.

Egy esős őszi estén megint együtt sakkoztunk. De emberem, mintha szokatlanul bágyadt volt volna. Egymás után ütöttem ki figuráit. Ő meg hol harakölt, hol tüszögött, hol a zsebeiben kotorázott.

— Mi baj van főhadnogy ur? Elveszett valamit? — kezdtem tőle.

— Nem a! El sem hoztam hazulról.

— Mit? — faggattam tovább és hirtelen rápillantottam kivörösödött szemeire és férfiasan piros orrára. — Talán valami baleset, családi tragédia?

— Ah dehogyl Otthon felejtém a zsebkendőt és kezem fejevel nem győzőm eléggé megölni a sakkablát a szoba-párájának lecsapódásától.

— Ja ugy! Tessék, van nálam kettő is! Őszszel és tavaszszal mindig két zsebkendőt dug a lányom zsebeimbe. Harmadikat a teli rokkomban tartogatom rezervában.

Ezzel gyönyörű csfok selyem zsebkendőt rántottam ki oldalzsebemből s oda nyújtottam neki.

— Mily szép monogramm van rajta! — mondó Ő és műértő

szemmel vizsgálgatta a kenő dő szelét.

— Elhiszem azt. Erzsike varrta ki, a lányom, mikor születésnapomkor a Cerberus egy tuczat zsebkendővel megprezentelt.

— Ki az Cerberusz? Csak nem pokol a házás élete, ha ily ügyea kis lánya van.

— Hát hiszen nem is, a kicsike a Cerberusz. A többit a képzelt tehetségére bízom. A szegény Erzsikétől elmar az a valaki minden udvarlót, azért nevezem Cerberusznak. Nem szabad szegénykének az utcára menni, ablakon kinézni, újságot olvasni — apácának neveli, mert a világ szerinte olyan rossz, hogy kár ezt az ártatlan virágszalat odadobni martaléknak valami barbár férfi val öléleseknek. Inkább sorvadjon el a klastrom rácos ablakai mögött, semhogy megismerje a világ gonoszságait, mérhetetlen szemérmelenségeit és önző realizmusát, t. i. ez a csupa virágillatból álló kis leány.

— Akkor valóságos szentségtörés lesz részemről, ha az orrom fűjöm ki ez égi szűzvirág földi remekébe: ebbe a kecses csikos zsebkendőbe? — mondá a náthás főhadnogy tréfas hangon.

— Tessék csak — biztattam

— a mint jól esik. Válgék egészségére.

Erre csakugyan megtörtént a szentségtörés, még pedig oly harsogás kíséretében, hogy belerzedültek az ablaktáblák. A katonai orrczimpák energijától-e vagy a nátha erejétől, nem tudom melyiket okoljam.

Utána kitünően játszott a láthatóan megkönnyebbült partnerem; persze megest megvert és lekötölezett mosolyal nyujtott kezét: »Jó éjt — mondotta — majd karácsonykor visszahozom a talizmánt.« És elosont vala.

A terminus kissé hosszúnak tetszett; elmúlt a karácsony, az újév, a Három király napja, de még a husvét is, a főhadnogyot azonban nem láttam többé. Kedvetlenül hagytam ott a Kopasz Kappant és a Zöld Gilisztához czimzett vendégülönököt tettem át hadiszállásomra. Ide azért, mert csupa finánc és vasutas járt a sarokkorcsombá, kik nem ismertek. Itt már csak dominóztam egy főuri szegénylengenyvel, ki valamikor szebb napokat láthatott, mert azokról beszélst folyton. Mindig »méltóságos urnak« czimeztem, mi felettébb jól esett szegény fejének, hogy születési fölynyt ismertem el (ámbár effélére fütyülök ugy magamban). A dominó játékbán azonban szörnyű bambának bizonyult az ipsze, mi meg nekem volt életlélet sokszoros sakk-versegeim után.

Egy karácsonyestvel azonban váratlan eset történt. Dclczeg főhadnogyom beállított hozzám a-

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ
AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZÜ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER

rany gallérosan és valószínűleg a kikölcsönzött zsebkendőmmel.

Lakásomon történt a vizit, mikor a Cerberusznak legtöbb dolga volt a konyhában s Erzsike meg a karacsonyfiat készítette csücskéi számára.

— Emlékezik e még reám? — volt első kérdése az obligát kézszorítás és hajlongás után.

— Már hogyne? Sakk-matadorom és zsebkendőm ideiglenes kezelőjéhez van szerencsém. Isten hozta. Maradjon nálunk vacsorára.

Az aranygalléros nem szabadkozott, ami éppen fel nem tűnt nekem, mert tudom, ki a kantin és kaszárnyakoztoshoz van szokva, az epedve eped házi koszt után. Ilyen jó ízű rántott halat vetreztét, káposztás téstát, borjubeccsinát, a minőt nálam eszik, nem talál a monarchiában és kapcsolt részeiben sehol.

— De az Isten megáldja az órnagy urat, hol csatangolt eddig? — volt első kérdésem, amint a hintaszékbe beletuskoltam. Hol járt, mit csinált legutolsó helyi náthája óta?

Kissé feszesen, katonásan válaszolt. Érezte, hogy arany gallér szoritja a torkát s hogy ilyenkor már emeltesz és rezerváltabb hangon kell felelni amolyan civil gerinczesnek, a minő én vagyok Erzáikkémmel egyetemben.

De a kicsi épp akkor toppant be.

Rettenetesen elpirult, a mint a dőlceg katonát meglátta. Ijédelem, meglepetés, öröm és meghatottság tükröződött egyszerre hajnal arcán.

A kölcsönös bemutatkozás után azonban menten változott a helyzet. Mintha a kettő már rég ismert volna egymást. Az égi szűz és a marcsonka katonája! Az órnagy elmondotta minden boszniai és mosztári kalandjait s az én Erzsike csodálatos geo-topo- és ethnopráfiai tájékozottsággal beszélt e megszállt tartományokról. Nem hiába, hogy egyidő óta nagyon érdekelte őt Ausztria és a Balkán felsziget földleírása.

Nekem eléllott a szavam, leestem az állam álmúdomban. Az én apáczejelőtem, a „liliom lelkű Erzsike” ismeri ezt a sakk-vidort az én és Czerberám tudtán kívül! Irtozatos korruptió. Csakugyan a XX. század túlteszen hamisság, tetetetés (— és etetés) panamazás tekintetében minden történelmi korokon. Még Erzsike is! A kis alamuzsi, hát a kis bögrének is koromja a füle!

Most következik a java.

Az órnagy ur szörnyen evett, irtozatokban ivott jókedvében, de zsebkendőmet nem adta vissza. Mindig azzal állott bucsuzásnál: „Jesszusom, megint kifelejtette zsebembe tenni azt a kendőt — az a zöld üllü privátdienerem.” Ez a feledékenység vagy 3 hónapig tartott, míg a kelengyével el nem készültek. Ez alatt mindennapi vendégünk volt és Czerberusom is eléllott aszkéta elveitől (mindig török teát és muskátlikát kapott tőle) belenyugodott a barba hadi csendje vad ölelésébe. (Igaz neki lájtak!)
Az eljegyzés napján azzal boszszultam meg magam, hogy el-

küldtem vőmnek a hiányzó 11 darab zsebkendőt. Legyen belőle egy tuccat Teljék benne s monogramjaiba: öröme, hacsak Erzsike ki nem igazítja majd a monogrammok.

Dr. Czibrusz Géza.

APRÓ TÖRTÉNETEK.

I.

A gazdagodás útja.

Egy társaságban az a vita tárgya, hogy miért szegényedik el a magyar paraszt és mi módon lesz gazdaggá a sváb.

A nagy vitakozást kettévágta a járási orvos, mondván:

Hogy miért szegényedik el a magyar paraszt, azt mindenki tudja. De, hogy hogyan gazdagszik meg a sváb, arra elmondok egy jellemző esetet.

Haldoklik az öreg sváb gazda felesége. Mellette gubbaszt a férj. Sütétedik. A férj gyertyát gyújt.

Egyszerre csak észbe jut a férjnek, hogy meg kellene fejni a tehenet.

Fölkel és kifelé indul. Az ajtóban megáll és odaszól a halálalá vidvő asszonyának.

„Ha pedig, míg én künn leszek, megtalálisz halni, — előbb altsd el a gyertyát, nehogy potyára ejjen.”

II.

Hidegvér.

Négyen kártyáznak a klubban: egy ügyvéd, egy kettős klubvelő, egy gyógyszerész és egy újságyíró.

Alsót játszanak. Javában ütik a „blatton,” mikor lelkendezve beront az ügyvéd szobálánya:

„Jaj, jaj, nagyságos Úgyvéd ur! A nagyságára fölakasztotta magát és meghalt.”

A partnerek ijedten ugrálnak föl. Fölizgatja őket az eset.

A férj ellenben nyugodtan ül helyén és bámulatos hidegvérrel mondja:

„Uraim! Ne zavartassuk magunkat! Bemondom a mestereket!”

„Ki oszt?”

III.

Titkos szavazás.

Hogy a jó nép miként értelmezi a titkos szavazást, azt e héten tudtam meg.

Egy községi választásnál voltam jelen. A választás megkezdése előtt a szolgabíró, a választás elnöke ki hirdette, hogy a szavazás szavazólappal titkosan történik.

Ezután megkezdődik a szavazás. Egyszerre csak hangos vitakozás támad a szavazó helyiségben.

Egy kortes erősen kapacitál egy „érett polgári.”

Végre a markába nyom egy szavazó ödelüt.

A polgár bontogatni kezdi a szavazó lapot, mire oda ugrik a kortes: — Hát maga mit csinál?

— El akarom olvasni, hogy kire szavazok?

— Szerencsétlen! Hát nem hallotta, hogy a tekintetes szolgabíró ur kihirdette, hogy a szavazás titkos?

— No aztán?

— Hát ez azt jelenti, hogy keének se szabad tudni, hogy kire szavaz!

IV.

A kis öznetlen.

Egy ifju pár ül a kertben. Ma még jegyesek, nemskora a férj és feleség lesznek.

Beszélgének a jövő boldogságáról és egyéb ilyen haszontalanságokról. A lány, ki tudja hanyadszor, hallani akarja, hogy a vőlegény őt öznetlenül szereti és ezért mondja:

„Édesem, azt beszélik, hogy te engem nem szerelemből veszsz feleségül, hanem csak azért, mert a nagybecsim száz ezer forint hozományt ad.”

„Oh — háborodik fel az ifju a méltatlan vád hallatára — feleségül vennék én akkor is, ha a hozományt nem nagybecsim, — hanem más adná.”

V.

A honorarium.

Az ügyvéd beszéli:
Beállt tegnap az irodamba egy jóképü vidéki atyafi.

— Baj van Tekintetes Uram?

— Mi az Mihály gazda?

— Hát tetszik tudni a minapában összekülönböztem a sógorral s úgy vágtam kupán, hogy három héti nyugta az ágyat.

— No az elég baj, mondom én.

— Hát hiszen tudom — feleli Mihály gazda, ép azért jöttem ide, hogy tisztázzon ki a Tekintetes Ur, mert hogy holnap lesz a tárgyalás a főtörvényszék előtt. Ehun az írás, ni!

Megnéztem az iratokat, s láttam, hogy az atyafira kinéz vagy egy pár hónap.

— Hát hozott e pénzt az ügyvédi költségekre?

— Mán mint pénzt, — tagolta az öreg. Hát ’szén azt gondoltam, majd amit én kapok a főtörvényszéktől, azt szívesen átengedem a Tekintetes Urnak a fíradtságáért.

— És ha egy felesztendőt kap a fejbőre költséért?

— Tyhűh, az áldóját erre nem is gondoltam, vakarta fejét az ípse.

Dr. Szende Miklós.

Jó asszony, meg rossz ember.

Ira: Constantin Maud.

— Hová mégy lelkem Rózsikám?

— Megyek a bótba. Ej no, ne bolondozzon! Eressze el a kezem Pista bácsi!

— De kényes lettél, eszem a szentedet! Hát oszt minnek mégy a bótba?

— Hát nagykendőt venni, meg egy ótó ruhára. Megyek Amerikába. Mához egy hétre indulok.

— Kajdács koma mondta ma a homlitásnál, hogy mégy.

— Nem lehet itt boldogulni. Abbul a nyomorult hat forintból, amert ojan keservesen kell megszenyvedni, azt sem tudom mit vegyek előbb. Minden áldott hónapba csak négy pengő cipőre.

Hát hol van még a ruha, meg a varratás! Mai világban a szegénynek is muszáj divatozni.

— Tudod mit? én is elmegyek veled. Oszt majd lesz kint szép ruhád, szép topánkáid, meg kalapod is, ha hozzám állsz, — szolt Kajtár Pista és erősen a szemeközé nézett a kívánatos Sajtos Rózsikának.

Rózsika kacéran meglíbbentette fehér haraszt kendőjét és kacagva vágta vissza:

— Ugyan ne beszéljen a világba! Hiszen magának felesége van, meg két gyereke, oszt viselő is a felesége.

— Ha az: az. Bánya a szözl! Ha te elmegy Rózsikám, megyek én is Hej, fájkás té! Azóta nincs se éjelem, se nappalom; mindéig csak rád gondolok. Megvertél avval a boszorkány két szemeddel, a csak rád gondolok is, kiver a hidegforrórság. Oszt ugy reszket a belső részem, mintha nagy beteg vőnék, — és amint beszélt, télvíz idején, apró gyöngyös veríték lepte el sápad homlokát.

Reszkető kézzel megtörülközött és úgy folytatta keserűen:

— Kutyának való élet az, avval a rücskös ábrázatu asszonnyal. Hidd el, a legjobb harapás kitordul a számbul, ha ránezek. Rég kint vőnék én, csak a két gyerek tartott vissza eddig is. Könyvet váltottam, Katalinkor mult két esztendeje. No de egy szó mint száz: megyek veled, oszt leszek én is boldog, azt a kutya fáját! — Tréfa beszéd a, — szolt a lány elgondolkozva.

— Isten uccse nem tréfálok! Megyek veled oszt kint hités feleségemmé teszlek, annak rendi és módja szerint. A sógor mán kint van tiz esztendeje, ő csak tudja az ott való dürgést-forgást oszt ő monta most, hogy ithun vót a nyáron, hogy Amerikába csak két tanu előtt kell megbizonyítani, hogy térf meg feleség vagyunk; az ott rattig anyi, mintha itt a városzásnál, vagy a papnál esküdnénk. No, de itt a kezem, hogy komoj a beszédem.

Hatalmas markával elkapta a lány tömzi, barnás kezeit.

— Mán látod, hogy futó bolondod vagyok, hát ugy legalább egy csókot foglalónak a nagybbr.

A leány előbb végig mustrálta a szép szál embert, aztán körül-nézett, nem leselkedik-e valaki a kapuból. Ködös, hideg idő volt, nem igen ácsorgott senki arra fele. Rózsika felgaskodott és jobbról is balról is cuppanós csókot nyomott a Kajtár Pista frissen borotvált ábrázatjára.

A szerelmes ember se volt rest, balkezzével derékon kapta Rozikát és a paraszt szerelmi kodex szabályai szerint olyan erősen magához szorította, hogy csak ugy ropogtak a lány csontjai. Szabadon maradt jobb kezefejével előbb kétfelé separta takó-szőke bajuszát, aztán csókolta Rozikát, ahol csak érte.

Rozika csak éppen annyit szabadkozott, amennyit ilyen esetekben a paraszt negédesesség elő ír.

Frissen, üdén kerülte ki a csavar-karok közül. Kajtár engedte.

— Mikor megyünk galambom?

— Mához egy hétre, az esti tiz óráz görzössel. Ne igen lábatlankodjék addig utánam. Nem szeretném ha a felesége megszelnene valamit.

— Nem vagyok mán gyerek! Hát ott leszek az állomásom. Addig is áldjon meg a Teremtő!

— Isten áldja magát is! Igláinét látom az utca végén gyünni, akkor inkább a kerteknek kerülök.

Kajtár Pista lassan ballagott hazafele. Főtt egy kicsit a teje: hogy mint is adja elő feleségének az amerikai utat?

Mikor belépett a házba, az asszony ott térdelt az ágy előtt a gyermekekkel. Imádkoztak.

Az a tudat, hogy ott fogja hagyni Pistikét meg Józsikát, egy cseppet megszorította a szívet. Olyan kedves gyermekek! Legkivált a nagyobbik! A mult vasárnapi szép kisubikkolta az apa csizmáját, oda vitte az ágya alá és hamiskásan jelenetette:

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

— Nagyságos ur, alázatos szolgál, iten van a csizmájja.

Csupa ilyen huncutságokat tud az beszélni!

Amint a fiuk elköszöttek, Kajtárné rögtön az urához fordult:

— Lelkem uram, hol jártál ennyi ideig? Oszt mondat, csak a borbého mégy, hát biz én befőztem a levest. A tézta bizony elázott azóta. De csak üjj le, hozom mingyán.

Kötényével gyorsan széket törölt, fürgén a spórnál termett; tányért, kanalat és leveles fazekat egyszerre tett az asztalra, a levest kitálalta, lehuzta a „lelke uram” csizmáját, az asztalhoz ült és nézte milyen foghegyről eszi az az ember a drága jó levest. Himlőhelyes arcán egy kis szomorúság féle suhant végig.

Kajtár letette a kanalat és mondókájába kezdett:

— Nem izlik. Pedig jó. Meg szeretem is. De nem tudok enni, mert igen nagy fába vágtam a fejszém. Tudd meg hé, hogy megyek Amerikába. Meguntam mánt ez a kódus világot!

— Tréfálsz Pista, ugy-e? — szolt az asszony ijedt hangon.

— Nem én. Könyvem van. Pénzt meg veszek fel hónap a bankbul. A kádasi tődecskére csak adnak vagy háromszáz forintot.

Kajtárné elsiarta magát és zokogva hebegte:

— Jajj, jajj Istenem, hát itt hacc magamra. Mit csinálók én harmad magammal Mahónap nagyon legyünk, oszt ihun a tél... Tudod, hogy ugy szeretlek, mint a lelki üdvösségem és mégis van szived elhagyni!

— Ne ríjj asszony! Kűdök én nektek annyi pénzt, hogy ur asszony leszél belőle. Nem kell majd dógozni járni, mint most, hanem csak íthun ülsz a gyerekkel. A földet napszámossal bedógóztatod.

— Hát a házzal mi lesz Pista? Meg mindössze ötven forintot törlesztünk rá; ötszáz ötven pengő van még hátra, meg a kamatok.

— Csak én kijussak, majd tellik mindenre. Hónap ugy is vásárrnap, reggel bemennyünk a Hitelszövetkezetbe, oszt rendbe hozunk mindent.

Csak hogy nem ment ám a dolog olyan sinán. Betáblázásra adnak csak, az meg hosszadalmas. Egy hét alatt semmi esetre sem kaphat pénzt. Valami igazgatósági gyűlésről is beszélt a pénztárnok. Ezt már Kajtár nem is igen hallotta, mert az esze folyton azon járt, honnan lehetne pénzt keríteni. Szombatig ha török, ha szakad, együtt kell lenni a háromszáz forintnak.

Kisvárosban hamar hire jár az ilyen dolognak. Még el se ebédelték, már is beállított egy földéhes szomszéd. Sok fitymáló, gucsmoló beszéd után kétszáz ötven forintot ígért a négyszázat érő földért.

Kajtárnak szörnyű mehetnékje volt, hát odaadta. A felesége pityergett ugyan, mikor az áldomáshoz való rumot tette az asztalra, de lassacsán mégis megnyugodott. Hiszen vehet még ő földcecskét az amerikai pénzen.

Mivelhogy a föld ára nem volt elég az ura, felhajtották a heti vásárra a két süldőt. Kaptak érte ötven forintot. No, most már ki volt a szükséges összeg.

Az asszony hete sirással, bevásárlással és sütés-főzéssel telt el. Disznó pecsenyével, kollázsával traktálta az urát. Pénteken még eladta, kés alatt, ne hogy az ura megtudja, a Riskát, az arát meg eldugta az ura pénztárcájába. Legyen szegény embernek egy pár költeni való forintja, ha nagyon megtalálna kivánni valamit a vízi uton.

Szombat este le nem vette könnyes szeméit az uri ruhás „lelke uram”-ról.

— Milyen szép ember vagy te Pista! Mint egy igazi úr! Istenem, Istenem, mikor látlak megint!? — és hulltak a könnyei zápor mődra, mintha csak temetett volna...

Sajtos Rozika a váróterem tükré előtt állt és egy formátlan kalapszörnyeteget erősítgetett a fejéhez, mikor Kajtárné megérkeztek.

Szegény siró asszony, ahogy megösmerte Rozikát és az elmondta, hogy ő is kimegy, nagyon megőrült. Rögötn mégis kérte a lányt, legyen gondja az urára. Uközben sok mindenféle adódik elő.

— Jól van jól Teri néni, lez rá gondom.

Aztán a szerető híves kezdett bucsuzni az ő szerelmes párjától:

El ne feledje az oltárnál tett esküjét!!

Rozika vihogott, mintha csiklandoztat volna.

Aztán: vigyázzon a drága életére, ne menjen a bányába, vagy olyan gyárba, ahol baj érhetné.

— Irrass egy kártyácskát, ha a vízhez érsz. Meg kintül is. Legalább annyi örömöm legyen bű özvegnyi életembe. Hej, mert szomorú az én szívem mindhalálig.

Kajtár bizony nem igen hallgatott oda; csak éppen hogy ő is mondjon valamit, bicentett néha a fejével:

— Ühüm... ühüm...

Fütyölt a vonat. A térj bucsuzás-kép két hangos csókot nyomott a rücskös ábrázatu asszony — fejkendőjére, aztán felkapta rozogás kis táskáját és sietett beszállani.

A vnnat lépcsőjénél meg kellett állni, míg a kalauz helyet keresett az utasoknak. Kajtárné felhasználta az alkalmat és az ura nyakába akart borulni. De az durván vissza taszította:

— Ne teketóriázz, látod, hogy sietni kell!

A vonat megindult és tompa dübörgéssel vitte a ködös novemberi éjszakába Kajtárné lelkét: az urát.

Mivelhogy Kajtár nem értett a betűvetéshez, Rozika irt a víz mellől, csodálatos szarkaláb betükkel, furcsa ortográfiával:

— Tisztelem az otthon valóket azon Szerint magát is kajtár Néni ne Tesék rmi pista Bácsi rendbe Van oszt maj lesz Rá gondom kint is csak tesék megnyugodni pista Bácsi Csókolja az Gyermeket Slrig hűséges Sajtos rozália,

A kártya drága ereklyeként lett egy tiszta zsebkeendőbe csavarva és a komóthba eltéve. Csak ünneppnapokon került elő, mert hétköznap akár esett, akár fujt, napszamba járt Kajtárné. Kénytelen volt a megszokadásig dolgozni, mert nem volt a háznl se disznó, se tehén, se pénz.

Karácsony után, egy rokon legénygel, aki oda ment, ahová az ura, levelet küldött és sürgette a törlesztésre meg kamatra szükségességénzt.

Nemsokára ötven forint meg egy nagy arckép érkezett. Kemény kalapban, finom ruhában, a mellényen keresztül vastag óraláncal úgy nézett ki Kajtár mint egy — báró. A levélben az volt írva, hogy jól megy a sora és majd küld pénzt, amikor csak teheti.

Menetek, multak a napok, elérkezett megint a törlesztés ideje, de se levél, se pénz nem jött. Szegény asszony sirva könyörgött a banki uraknak, ne tegyék zerepessétlenné, várjanak egy cseppet, megkésétt a pénzes levél.

Vártak az úrak tovább mint bármí másnak, de miután egy hónap múlva se tudott Kajtárné tizetni, árverést tiztek ki a házra.

Szegény feje boldog boldog talanhoz futkosott, segítsenek rajta, ne hagyják apró gyermekeivel elveszni. Ha Istent ősmernek tekintésék, hogy viselős! Vissza adja ő a pénzt, küld neki az ura. De az emberek szíve kemény mint az acél és egy szép májusi reggelen beállított bizony a végrehajtó.

Kajtárné himlőhelyes arca fakó színűre sápadt; azt hitte a mélységes menybolt szakadt a mellére. A nagy, száraz asszony csak állt egy helyben, szó nélkül. Eszellős szemekkel meredt a komótt felett fityegő sárgaréz-rámás arcképre Se látta, se hallotta mi történik körölte, amíg csak a bakter keze fel nem nyult a sárgaréz rámaért.

Paraszt asszony nem igen ért a kacsaringós törvényekhez, azt hitte, a képet is elakarják tölte venni. Mint egy tigris ugrott a bakternak és szörnyű átkot szórva rá, meg minden fajtájára egész hetediziglen, kimarta kezéből a képet. Aztán átkulcsolta a végrehajtó lábat, ugy könyörgött, ha már földön futóvá teszik, legalább az ura képet hagyják neki. A rámtát nem bánja, azt oda adja. Itt van ni, vigyék azt is.

— Ha haza gyösz lelke uram, látni fogod, hogy megbecsültem az arcképedet, mondta zokogva, mialatt gyorsan kebelébe rejtette a hűtlen, rossz ember képmását.

NYILT-TÉR.

E rovat alatt közöltétekrt a szerkesztő nem felelő.)

Tájékozásul.

Mint azt annak idején a helyi újságok is hírlt adtak, a „Magyar Király” szálloda épületét megvettem és tetemes anyagi áldozatok árán újja renoválva, eleget kívánok tenni ama annyit hangoztatott óhajnak, hogy Sátoraljauhíly városnak egy modern, pazar fényével berendezett szállodája legyen.

A „Magyar Király” épületében eddig prosperált szálloda, káváház

és étterem üzemé jövő évi január hó elsejével lezárl, tessm est asért, hogy a renováláshoz már most hozzáfoghassek és az ugysszólvá egészen újjálakított a jelentősen kibővítt szálloda, káváhá és étterem már az 1907. évi július hó elsejével átadható legyen a nagyközönéségnek. Ez okból folyólag es uton is értesére adom az érdekeltekeknek, hogy a régi szállodái, káváhá és étterem berendezés s fölszerelés már január hó elsejétől kezdődőleg megváróllható.

Azt erősen hangsúlyosnom táldn földősleges is, hogy újjárenováltm a régi vállalatot, azon leszek, hogy a nagy közönéség legmesszebbment igényeinek mindenben eleget tehessek. Annál könnyebben vállalkozhatom erre, mert a régi épülettől ugysszólván csak a pusztá négy fal marad meg. 45 lakószoba less, mind modernül, elegánsan berendezve, villanyvilágítással, légfűtéssel ellátva Hatalmas táncóterem, szolid alapon vezetett káváház s étterem, fűrdőszoba, szóval egy modern, nagyvárásias szállodának minden sssere ad majd teljes kényelmét t. vendégeimnek.

Szükségesnek véltem mindest es uton hozni nyilvánosságra, mert a városban olyan hírek keltek számszorra, mintha tervemtől elálltam volna.

Keresztelés Lajos, a szoroni Nagy-szálloda s vendégli tulajdonosa.

Nem kidobott pénz,

hanem határozottan gyümölcsözöttétké az, amit a Scott-féle Emulsio-ért kiadtok, mert a jó, erőteljes egészség mindig többet ér a vagyonnál. A Scott-féle Emulsio a legjobb norvégia gyógycsukamájolaj tartalmú és kizárólag csak ez a minőséget használják a Scott-féle Emulsio készítésére. A magában sajtáságos Scott-féle készítés eljárá s 80 éven át gyűjtött tapasztalatoknak és tanulmányoknak as eredménye. Ezen szer renokiúllt hatásörveit bir es ott, ahol betegséget gyógyítani, vagy a betegség pusztító következményeit kell leküzdöni, gyors és biztos sikert ér el. A közönéségek csukamájolajjal megköszlíthetőleg sem lehet oly kedvező, biztos eredményeket elérni, mint a Scott-féle Emulsio-val.

A Scott-féle Emulsio valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vívó halász” védjegy.

Ezen lapra való hívatkozással és 75 fillér levélbéllyeg beklüldése ellenében mintaválbermentve szolgá

Egy eredeti üveg ára: 2 K. uo 15 fl.

Kapható minden gyógyszertárban.

A szerkesztőség üzenetei.

Hol az igazság? Ez a dolog a mai számból kiszorult, ígért munkásságát egyebekben közönsettel vessük. — S. I.-né (Helyben). Amennyiben a szépirodalmi közleményeket beérköszök sorrendjében közöljük, a „Nőkör” a férfiaknak” osimű dolgozatát újvi számunkban adjuk köbre.

TELEFONSZÁM: 10.

Kiadótulajdonos: LANDESMANN MIKSA.

Eladó

10 darab faj kocsa 50 drb. malaczával Fuchs Gyulánál Tolcsva.

Ugyanott 3 darab hízott sertés is eladó.

Karácsonyi alkalmi árak.

Selyemblousok 3.80, 4.20, 5.70 és feljebb
Angol kosztülmök 10.25, 14.70 és feljebb

Szövetblousok 1.80, 2.70, 3.40 és feljebb.
Angol aljak 1.80, 2.70, 3.90 és feljebb.

Eladásra kerülnek még:

Férfi és női fehéreműek,
jáger-árak, nyakkendők, ha-
risnyák és keztyűk.
Csipkék, szalagok, ruhadiszek,
rövidárak.

Kézimunkák mesés olcsón!

Szegő Sándor divatáruháza

S.-A.-Ujhely Póler

Az alkalmi árak december 31-ig érvényesek.

Tk. 8212—906. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírrá teszi, hogy Weinberger Adolf végrehajtható. Sikora József végrehajtást szenvedő elleni 150 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sátoraljai helyi kir. törvényszék (a gálszécsi kir. bíróság területén levő és Gálszécs községében fekvő, a gálszécsi 10001 számú tjkvben A I. 1. sor 1449/a. II/2 2—6 hrsz. alatt felvett és Sikora József nevén álló belingatlanra a végrehajtási árverés 2240 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltett és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907. évi február hó 1-6 napján d. u. 3 órakor a gálszécsi kir. bíróság, mint tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 224 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tvc. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt Ig. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. tkvi hatóságánál, 1906. évi nov. hó 24-én.

Kall,
kir. bíró.

Tk. 10118/906. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljai helyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírrá teszi, hogy LOMNICZER ÉS FIAI cég végrehajtható. CZICZMAN ANDRAS és társai végrehajtást szenvedők elleni 10 kor. és egyéb jár. iránti végrehajtási ügyében a sátoraljai helyi kir. törvényszék területén levő Sárospatak határában fekvő, a sárospataki 290. sz. betétben A. I. 1—3. sor. a. felvett 1244, 1245, 1246, hrszám a. Baltelekben levő 618. 3. i. sz. lakház és udvarból, kert, szántó és ártérből B. 3—13. alatt 8/64-ed részben Cziczman Andras, 1/64—1/64-ed részben Oberle Katalin, Oberle Ferencz, Oberle Mária, Oberle István, Oberle Pál, Oberle Erzsébet kiskoru. Oberle János kiskoru, Oberle Andras kiskoru, 8/64—8/64-ed részben Cziczman Mihály és Cziczman Anna végrehajtást szenvedettek és 32/64-ed részben Cziczman Mihály sz. Novák Mária tulajdonostárs nevén álló és a v. t. 156. § értelmében egészben árverés alá bocsátott jöszágtestre 884 korona,

a sárospataki 2908. sz. betétben A. + 1. sor. a. felvett 7612 hrsz. a. Szomor dílfőben álló s ugyanazok nevén, s ugyanazon arányban álló és a v. t. 156. § értelmében szintén egészben árverés alá bocsátott jöszágtestre 126 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907. évi február hó 16-ik (tizennyolcadik) napján d. e. 9 órakor Sárospatak város házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 88 korona 40 fillért és 12 korona 60 fillért készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényezék 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3533 szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Sátoraljai helyben a kir. tszék, mint tkvi hatóságánál, 1906. december hó 8.

Wielland, kir. tszéki bíró.

FIGYELEM!

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy a „Vörös Ökör“ épületben levő

üveg és porcellán

kereskedésemet felmondás következtében kénytelen vagyok áthelyezni; ezért áruimat minden elfogadható árban elárulom.

Tisztelettel:

Deutsch Salamon.

Karácsonyi vásár

alkalmával beérkezett

ujdonságok megtekintése végeit

bátorkodom a nagyérdemű közönséget meg-
hívni, minden vétel kényszer nélkül. Legle-
kiismertetesebb kiszolgálás szigorúan szabott
árak mellett.

Legmelyebb tisztelettel:

LANDAU A. ékszerész

Miskolcz, Széchenyi-utca 50.

Köhhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a Réthy-féle pemetefü czukorkánál
Vasárlásánál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY felét kérjük, mivel sok haszontalan utánzat van.
1 doboz 60 fillér.
Csak RETHY-felét fogadjunk el!

Klein Géza

fűszerkereskedése s szénosztyála

Papsor-utca 220.

Ajánlok kitűnő minőségű, magas hőfoku, szagtalan és rendkívül tűztartó

Porosz kőszent

takarék-tűzhely részére. — Porosz kőszent tüzelés jelentékenyen

olcsóbb mint a tűzfű.

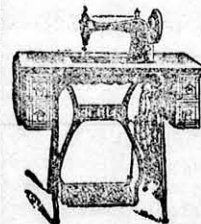
Allandó nagy készlet Zsilvölgyi szalon fűtő kőszén, Porosa légszaga pírsmén, Porosa dió pírsmén, Tatai és Ilona brikettből elismert legjobb minőségben, minden iparvállalat részére.

Kovács kőszén

magyar és ostraui bányákból házhoz szállítva

Saját termésű bor literenkint 36 kr.

SINGER varrógépek

a leghasznosabb

karácsonyi ajándékok.

Singer Co. Varrógép Részv.-Társaság.

Sátoraljai hely, Fő-utca 493.

<p>Postabiztosítási Lakásbiztosítási</p>		<p>Szombat érekeiben hirdessen kizárólag</p>		<p>LEOPOLD GYULA hirdetési irodája által Budapest, Erzsébet-körút 41.</p>		<p>200 magyar származású képviselő!</p>	
<p>Requiny-féle RÓMAI VÉRTELISZÍTŐ- SZÖRP páratlan szer minden bőrbajnál, bajkórknál, Váróságban szem- vedőknek nélkülözhetetlen, vérjavitó és vértisztító. Nagy üveg 3 kor., 3 üveg 6 kor. utánvétellel küld: REQUINY ATTILA gyógyszerész, Budapest, VII., Kúli-5 Kerepest ut 24. A híres RAKÓCZI GYOMORKESERŐ egyesüli készítője. Érdekes prospektus ingyen!</p>		<p>KÉSMÁRKI LENVÁSZON DAMÁST- ÁRUK csak akkor valódiak, ha ezen védjeggyel vannak ellátva. VÁDOI SZEPESSEGI VED- JEGY ECHT ZIPSER</p>		<p>VÉRSEGENYSÉG, ETVÁGYTALANSÁG, IDEGENSÉG gyógyítására a leghatásosabb készítmény a KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR. Rendkívül kellemes ízű, erősítő, tisztítja a vért. Kis üveg Ára 3-20 kor. Nagy üveg 6 kor. Kapható gyógytárakban. Postán küldi: KORONA-GYÓGYSZERTÁR Budapest, Kalvin-ter.</p>		<p>TUDÓBAJOSOKNAK és mindenkinek, aki köhög, rezes, páratlan szolgálatot tesz a</p> <p>Halapi-féle hársfaleveszörp Mintafüvet 3 koronáért küld APOSTOL-GYÓGYSZERTÁR BUDAPEST, LŐKÉP-KÖRÚT 64.</p>	
<p>PLATSCHEK VILMOS elismert legolcsóbb, legszolidabb FÉRFI- és GYERMEK-ruha áruháza Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körút).</p>		<p>A világot bámulatba ejti a Hammond írógép. Kizárólagos elárúítók: FARAGÓ TESTVÉREK Budapest, V., Arany János-u. 8. Kérjen mindenki prospektust!</p>		<p>Szépítő, majfoló, pattanás, mibezer, ráncok eltűnnek az arczóna a valódi szőlő BALASSA FÉLE UGORKATEJ Egy üveg Ára 2 korona. Hosszú ugorkasszáppal 1 K. puder 1-20 K. Főzetéskül: BALASSA KORNÉL gyógyszerész Szent, Andrásy-ut 47.</p>			
<p>Melyik vendéglőben étkezik Budapesten? SCHULLER FERENCZ ujjonnan berendezett előrangú étteremben Budapest, VI., Andrásy-ut 39. mert ott jó magyar konyha, valódi tiszta borok és pontos kiszolgálás van</p>		<p>KISS SZERENCSEJE NAGY VÁSÁROLJON CSAK KISS-FÉLE SZERENCSE-SORSJECYET KISS KÁROLY és TÁRSA BUDAPEST KOSSUTH L. U. 13.</p>		<p>BABYMIRA-CRÉM legjobb szer kiltések, óvat, ráncok, feldörzsölés és kipállított bőr gyógyítására. Egyedül készítő: BRODJOVIN H. gyógyszer. ZÁGRÁB 5 doboz ára bérn. 8 K 20 f., 10 doboz 5 K 80 f.</p>		<p>Pacific TOJÁS KÉSZÍTMÉNY tojás-sárgája helyett használandó a sütés és főzésnél. NAGY MEGTAKARÍTÁS. Kapható minden élelmiszerüzletben és drogeriában. Készítő: STROBENZ TESTVÉREK. R. F. vagyászatú gyára, BUDAPEST.</p>	
<p>KISS SZERENCSEJE NAGY VÁSÁROLJON CSAK KISS-FÉLE SZERENCSE-SORSJECYET KISS KÁROLY és TÁRSA BUDAPEST KOSSUTH L. U. 13.</p>		<p>A BREZDAI MOTORGYÁR résztvénytársaság benzin-, gáz-, szivó-gáz-motorok és belső- és külső-alkatrészek elő- állítására és összes gyártmányok készítésére. Véd- jegyek: GELLÉRT IGNÁC és Tsa Budapest, VI., Teréz-körút 41. Prospektus ingyen.</p>		<p>„Zsarna”-féle NÉPELEJTS védjegyű nyakkendő, kittendő magyar Ipari PÁRIS Szálloda Szálloda: Simon Pál Budapest, VI., Váci-körút 28. sz. 100 szába 2-30 K-tól felfelebb, kiszolgálá- sai és villanyvilágításai együtt. Fűrdő, elegans kávéháza, étterem. Villamos vasutól megállóhely az összes pályaudvarok és halók felé.</p>			

Hirdetések

jutányos áron
felvételnek a
kiadóhivatalban.

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

egy régióknak bizonyított hatásos, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult készvényének, csiszolás és meghűtésével, bedörzsölésükkel használna.

Figyelemre: Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K.—80, K.1.40 és K.2.— és ügyesolván minden gyógyszerárban kapható.—
Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszerára az „Arany országhoz”,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Vigyázn! ezen
bejegyzett
védjegyre!

Aggódo anyák

vézna, gyenge, a fejlődésben visszamaradt gyermekük érdekében emlékezzenek az **Egger Emulsióra**, mely szer orvosi szakvélemény alapján hivatva van a kisdetek élet- és fejlődés-képességét teljes mérvben helyreállítani.

Hogy ezen tények valódiságáról bárki meggyőződhesen **A NÁDOR GYÓGYSZERTÁR** Budapest VI. Váci-körút 17. bárkinek küld egy ingyenes próbat 30 fillér előzetes beklüldése ellenében (csomagolás és portóért). — Egy eredeti **EGGER EMULSIO** 2 korona árban kapható.

Sátoraljaujhelyben kapható: Kádár Gyula, Kinossy Péter, Widder Gyula, Homonnán: Szekerák Aladár, Fábán Arnold, Nagymihályban: Szöllösi Sándor, Tolvay Imre gyógytáraiban.

Oh jaj!

Köhögés, rokadtság és elnyálkásodás ellon gyors és biztos hatásnak

EGGER mellpasztillái,

az ótvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.
Doboz 1 K. és 2 K.
Próbadohoz 50 fillér.

Fő- és szérküldési raktár
**„Nádor”
gyógyszertár**
Bpest, VI., Váci-körút 17

Éljen!

**Egger mellpasztillái
csakhamar
meggyógyított.**

Sátoraljaujhelyben kapható: Kádár Gyula, Kinossy Péter, Widder Gyula, Homonnán: Szekerák Aladár, Fábán Arnold, Nagymihály: Szöllösi Sándor, Tolvay Imre.

Új kereskedelmi kertészet!

Élővirág, menyasszonyi és koszoruleányi csokrok, valamint különféle virágdiszek és koszoruk az egyszerűtől kezdve a legdiszesebb kivitelig megrendelhető.

Jutányos árok. Pontos kiszolgálás.

MOSKOVSKY DEZSÓ,
Kisbarátság 886 sz. keresk. műkértész.

Legalkalmasabb
karácsonyi és újévi
ajándékok!

Képeskönyvek

Ifjusági iratok

Magyar gyártmányu

Levélpapír-különlegességek

Diszdobozok

a legnagyobb választékban

Névjegyek

különbéféle divatos papíron a legcsinosabb
kivitelben

Festékek

dobozokban

kaphatók

Landesmann Miksa és Társ

könyv- és papírkereskedésében

S.-A.-Ujhely, Rákóczi-u.

Butor-üzlet áthelyezés.

Üzletemet, mely sok éven át a „Vörös Ökör“
épületben volt, a *Kazinczy-utca és Csalogány-
köz sarokházamba* helyeztem át.

Ezen új üzlethelyiséget

izléses és a legmodernebb
szalon-, háló-, ebédlő-, uri-
és garçon butorokkal
szereltem fel.

Ezen *bátorraktár* megtekintésére, mely a fő-
városi bútorraktárakkal versenyezhet, a n. é. közönséget
tisztelettel meghívja:

WILHELM HENRIK.

Nem nyomja
fejemet a bű!

mert már tudom, hogy a
legzélszerűbb

karácsonyi és újévi
ajándék egy *fénykép*, se-
lyemre, bársonyra, vagy sza-
tinra, melyek

HALÁSZ J. fényképész
készíttetnek.

Zongorák, Pianinok,
Harmoniumok és
Gramofonok

a legutányosabb áron eset-
leg részletfizetésre is kaphatók

Udvardi Szaniszlónál
Sátoraljaujhelyben.

Köhögés!

A ki arra nem vigyáz, vét-
kezik a saját élete ellen.

Kaiser-féle

Meli-Caramella
a 3 fenyőfával.

Orvosilag kipróbálva és
ajánlva köhögés, rekedtség,
hurut, nyálkásodás és gége-
hurut ellen.

4512 közjegyzőileg hi-
telésített bizonyítvány bi-
zonyítja, hogy megtartják
a mit megígérnek.

Egy csomag ára 20 és 40 fill.

Hazay Géza gyógyszerértára
Tóke-Terebesen.

Műfogakat és egész fogsorokat
kiválóan készít

Magyar Ferencz
fogtechnikus

Sátoraljaujhely, Kossuth-u. 181.

Eltört és nem jól illő fogsorok
átalakítása 2 óra alatt

Törvényesen védve. Minden utánzás és utánnyomás
büntetendő.

Egyedüli valódi Thierry-Balsam

esuk a zöld epóza védjeggyel.

Felülmulhatatlan pártatlan szer emésztési zavarok, gyomor-
görsök, kólika, katarus, mellfájás, influenza ellen.

Ára 12 kis, vagy 6 dupla üveg, vagy pedig egy nagy
különlegességi üvegnek patent zárral 5 kor. bórmentve.

Thierry centifolio kenőcs elismert pártatlan szer sokak,
gyulladások, sérülések, karbunkulus kelésekknél. 2 tégely
ára 3 K. 60 f. bórmentve, a pénz előleges beküldése mellett
vagy utánvétellel.

Megrendelési cím: **THIERRY A. gyógyszerész** Pregráda

Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

Raktár Budapesten Török József gyogytára és D. Enger Leo gyogytára, Vértos L. Luges és
az összes gyogyszertárakban.